

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 173-1892)

Originalt emne

Alderdomsunderstøttelse

Alderdomsunderstøttelse/Asyl for alderdomsunderstøttede

Fattigvæsen

Fattigvæsen/Enke- og Legatboliger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 25. august 1892](#)
- 2) [Byrådsmødet den 13. oktober 1892](#)
- 3) [Byrådsmødet den 10. november 1892](#)
- 4) [Byrådsmødet den 3. marts 1893](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 25. august 1892 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 173-1892)

I mødet den 16de Juni fremkom der følgende indstilling fra Udvalget for Alderdomsforsørgelse af 13de f. M.

angaaende indberetning af et Asyl for Alderdoms-understøttede i Enkeboligerne paa Graven:

"Udvalget maa herved gøre det ærede Byraad bekendt med, at det vil være nødvendigt at indrette en bolig eller et Asyl til brug for de efter lov 9de April 1891 alderdoms-understøttede paa grund af en del af disses svagelige og hjælpeløse tilstand.

I den anledning tillader man sig at anmode Byraadet om at tage under overvejelse og eventuelt forespørge Indenrigsministeriet, om der kan være noget til hindre for, at bagbygningen ved Enkeboligen paa Graven (den saakaldte Buslundske Legatbolig) benyttes paa denne maade, idet man skal anføre:

Som bekjendt skænkedes grunden med en bygning i 1804 til Fattigvæsenet, uden at der med-fulgte midler til dens vedligeholdelse; bygningen skal være ombygget i 1812 og er derefter bleven benyttet til beboelse for ældre, enlige enker.

I 1876 vedtog Byraadet - nærmest paa grund af den da tilstedeværende mangel paa smaa-lejligheder - i haven at opføre en bygning til samme brug, hvilken bygnings opførelse medførte en bekostning for Kommunen af 30.800 Kr.

Saaavel brugen af den ældre bygning som af den nye blev ikke andet som Fattighjælp; men blev det ved Indenrigsministeriets skrivelse af 15de November 1890 resolveret, at Friboligen maatte anses som saadan.

Nu er det imidlertid saa, at en stor del af lejlighederne, for tiden ca. halvdelen, staa ledige som følge af, at nogle af Enkerne paa grund af tilstaaet Alderdoms-understøttelse under hensyn til Friboligens karakter have maatte fraflytte og andre ere bortflyttede, da de ikke vilde nyde fattighjælp; det maa herefter anses usandsynligt, at Fattigvæsenet vil være i stand til at holde begge bygninger tilnærmelsesvis besat med beboere.

Under disse omstændigheder, og da bagbygningen, i hvilken der er indrettet ca. 40 lejligheder, er opført udelukkende for Kommunens almindelige midler og kun staar i forbindelse med den oprindelige Legatbolig derved, at den er opført paa en del af dennes grund, men ellers er en selvstændig bygning, kan der vel næppe være noget til hindre for dens indberetning og brug i det nu foreslaaede øjemed.

Som det af det medfølgende rids vil ses, ville beboerne alene faa fælles indgang gennem porten fra gaden til Gaarden - der vil ikke uden store udgifter ved køb af nabo-ejendomme kunne skaffes særlig udgang til bagbygningen - og fælles gaardsplads, medens de i øvrigt ikke ville komme i nogen forbindelse med hinanden. Skulde under hensyn til Indenrigsministeriets skrivelse af 12te April d. A. (M. T. A. Nr. 73) - der dog angaar egnelige Fattiggaaarde, hvormed nærværende bolig for fattige, som oprettet ved Legat, ikke kan stilles i klasse - en yderligere sondring være en betingelse for at kunne benytte bagbygningen som af Udvalget nu paatænkt, vil det kunne lade sig gøre ved en mur eller et

plankeværk at adskille gaardspladsen paa langs som antydet paa ridset med rød streg, saa at halvdelen af gaardspladsen kommer til at høre til de respektive bygninger; men Udvalget maa dog antage at en saadan adskillelse, da den under Fattigvæsenet hørende bolig, der vil blive tilbage, er en legatbolig, ikke vil være nødvendig, og Udvalget vil foretrække, at adskillelsen ikke finder sted, idet den ikke vil blive nogen prydz og altid til nogen gene ved kørsel, som der dog imidlertid ikke forefalder megen af.

Overlades bagbygningen til brug som Asyl, vil der formentlig blive nogle forandringer at foretage; men Udvalget skal ikke komme ind paa disse, forinden det er afgjort, om bygningen overhovedet maa anvendes som foreslaaet, og gaar Udvalget andragende altsaa ud paa, at bagbygningen benyttes som Asyl, som den nu er beliggende, og subsidært imod, at der anbringes en mur eller plankeværk med en laage i midten gennem gaarden."

Denne indstilling tiltraadtes af Byraadet, idet man dog fandt det unødvendigt at dele ejendommen ved en mur i gaarden, hvorefter der under 21de Juni blev tilskrevet indenrigsministeriet det fornødene.

I anledning heraf var der under 17de d. M. fra Aarhus Stiftamt modtaget en kommunikation af nævnte Ministeriums skrivelse af 11te f. M. saalydende:

"I det med Aarhus skrivelse af 6te f. M. modtagne andragende har Aarhus Byraad anholdt om samtykke til, at en af Kommunen opført bagbygning paa den Buxclundske Stiftelses grund benyttes som Asyl for personer, der i henhold til lov Nr. 69 af 9 April 1891 ere berettigede til Alderdoms-understøttelse.

I anledning heraf skulde man til behagelig efterretning og videre fornøden bekendtgjørelse tjenstligst melde, at det begjærte samtykke herved meddeles, og paa vilkaar, at det fælles gaard-srum deles, saaledes at bagbygningen faar sit særegne gaards-rum og sin særegne retirade-bygning m, v., samt at der, forinden Asylet tages i brug, forelægges Ministeriet til stadfæstelse et reglement for dets benyttelse."

Toges til efterretning og videre meddelelse for Udvalget for Alderdoms-understøttelse, fra hvem forslag til sagens nærmere gennemførelse imødeses.

(Se mødet den 13de Oktober).

(J. Nr. 173-1892)

2. I forbindelse med foranstaaende Sag om Indretning af et Alderdomsasyll i den Burlundske Stiftelse paa Graven fremkom der i forrige Møde fra Udvalget for Alderdomsforsørgelse en Indstilling af 26de d. M. om Vedtagelse af samt derpaa følgende Erhvervelse af ministreiel Approbation paa en Takst paa den Betaling, der vil være at lægge til Grund lige overfor Beregningen af Statskassens andel af Udgifterne ved dette Asyl, samt lige overfor fremmede Kommuner, nar undtagelsesvis andetsteds hjemmehørende trængende maatte blive optagne i Asylet.

Denne Indstilling, der gaar ud paa, at der for hver Dags Ophold i Asylet skal erlægges en Betaling af 70 Øre, medens de virkelige Udgifter efter en medfølgende Speciferet Redegjørelse udgjør ca. 73 Øre pr. Dag, blev behandlet sammen med forantaaende sag og ligesom denne udsat til endelig Behandling i nærværende Møde, i hvilket den derpaa vedtoges, hvorpaa der under 17de Oktober blev tilskrevet Indenrigsministeriet om Approbation paa samme - hvilken Approbation er modtagen ved Ministeriets foranstaaende Skrivelse af 30te December 1892.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. november 1892 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 173-1892)

I Forbindelse med de i Mødet den 13de f. M.

referede 2 Indstillinger angaaende Indretningen af et Alderdomsasyll i den Burlundske Stiftelse paa Graven fremkom der i Mødet den 6te f. M. følgende Indstilling fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse af 21de September d. A. angaaende Ordningen af Økonomien i dette Asyl:

"Under Forudsætning af, at det ærede Byraad samtykker i Indretningen af et Asyl for alderdomsunderstøttede, saaledes som af Udvalget i Indstilling af D. D. foreslaaet, skal man med Hensyn til den Økonom, der altsaa vil være at ansætte anføre:

Assistent paa Fattigvæsenets Kontor, Terndrup, har for Tiden Fribolig i Enkeboligen paa

Graven, saaledes at han bor i Forhuset, men har Soveværelse i Bagbygningen i en Stue, der bestandig har været benyttet af Opsynsmanden, og som ikke er medregnet i det Antal Lejligheder, der ere anførte i ommeldte Indstilling. Antages han og Hustru som Betjening ved Asylet, hvortil de ere villige, kunne disse Forhold blive uforandrede; og Udvalget har da tænkt sig Ordningen saaledes, at Ægteparret, saa længe Manden er ansat paa Fattigvæsenets Kontor, som Vederlag erholder, foruden Friboligen, Brændsel og Belysning samt Kosten til sig og Børn, for Tiden 5, indtil disses fyldte 14 Aar, samt Pige paa samme Maade som de i Asylet indlagte, saaledes altsaa at hver Person bliver at anse sin en af Asylets Beboere.

Hvad Familien ønsker af Forplejning der ud over, maa den anskaffe for egen Regning. Man mener derhos, at Økonomen selv maa lønne Pigen. Derimod vil det ved Storvask maaske blive nødvendigt, at Kommunen betaler en Vaskekone som Medhjælp efter nærmere Bestemmelse af Udvalget.

Udvalget indstiller altsaa, at man erholder det ærede Byraads Samtykke til at antage Terndrup og Hustru som Betjening paa anførte Vilkaar, idet man dog endnu bemærker, at Ansættelsen kun vil blive midlertidig, indtil det viser sig, at de egne sig for Stillingen, og kan man af den Grund ikke anse det for heldigt, at han i Øjeblikket fratræder Stillingen paa Fattigvæsenets Kontor."

Denne Indstilling blev foreløbig behandlet i Møderne den 6te og 13te f. M. og tiltraadtes nu i nærværende Møde, i Overensstemmelse hvormed Assistent Terndrup med Hustru midlertidig antoges som Betjening i Asylet paa de i Skrivelsen nævnte Vilkaar.

Uddrag fra byrådsmødet den 3. marts 1893 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 173-1892)

Efter Indstilling af Udvalget for Alderdomsforsørgelse ændrede Byraadet det i Tillægget til Byraadsforh. for 1892 Side 24-26 optagne Spisereglement for Beboerne i Alderdomsasylet paa Graven saaledes, at der herefter i Stedet for 1/4 Pot gives hver Beboer 1/2 Pot kogt skummet Mælk daglig om Morgen.

(Se Mødet den 21de Decbr. under Sag 413/93.)

